

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 6. januar 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-548/21	<p>Bezirkshauptmannschaft Landeck <u>Emne:</u></p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 15, stk. 1 (eventuelt sammenholdt med artikel 5), i direktiv 2002/58 som ændret ved direktiv 2009/136/EF i lyset af artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at offentlige myndigheders adgang til data, der er lagret på en mobiltelefon, indebærer et indgreb i de grundlæggende rettigheder vedrørende disse data, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, som er så alvorligt, at denne adgang skal begrænses til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet? 2) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 som ændret ved direktiv 2009/136/EF i lyset af artikel 7, 8 og 11 og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som § 18 sammenholdt med § 99, stk. 1, i Strafprozessordnung (strafferetsplejeloven), hvorefter sikkerhedsmyndighederne i forbindelse med en strafferetlig efterforskning uden godkendelse fra en domstol eller et uafhængigt forvaltningsorgan skaffer sig omfattende og ukontrolleret adgang til alle de digitale data, der er lagret på en mobiltelefon? 3.) Skal artikel 47, eventuelt sammenholdt med artikel 41 og 52, i chartret om grundlæggende rettigheder henset til den processuelle ligestilling og adgangen til effektive retsmidler fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	16.01.23

	medlemsstat, der som strafferetsplejelovens § 18 sammenholdt med § 99, stk. 1, muliggør, at en mobiltelefon udnyttes digitalt, uden at den berørte person forinden eller i det mindste efter iværksættelsen af foranstaltningen underrettes herom?			
T-390/20	<p>Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Finansiering af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har iværksat til fordel for Femern A/S med henblik på planlægningen og anlæggelsen af den faste Femern Bælt-forbindelse mellem Danmark og Tyskland, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten</p> <p>Til orientering: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og fiskeri</p>	MF	24.01.23
C-689/21	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet (forelagt af Østre Landsret)</p> <p><u>Emne:</u> Fortabelse af statsborgerskab grundet mangelfulde ophold i Danmark</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Er TEUF artikel 20 sammenholdt med EU-Chartrets artikel 7 til hinder for en medlemsstats ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter statsborgerskab i denne medlemsstat som udgangspunkt fortabes ex lege ved det fyldte 22. år for personer, der er født uden for medlemsstaten, aldrig har boet i medlemsstaten og heller ikke har opholdt sig i medlemsstaten under forhold, der tyder på samhørighed med denne medlemsstat, hvilket for personer, der ikke også har statsborgerskab i en anden medlemsstat, medfører fortabelse af deres status som unionsborger og de dertil knyttede rettigheder, når henses til, at det følger af den i hovedsagen omhandlede ordning, a) at samhørighed med medlemsstaten navnlig antages at foreligge ved samlet 1 års ophold i medlemsstaten, b) at der, såfremt ansøgning om bevarelse af statsborgerskabet indgives inden det fyldte 22. år, kan opnås tilladelse til at beholde statsborgerskabet i medlemsstaten efter lempeligere betingelser, og de kompetente myndigheder i den forbindelse prøver følgerne af en fortabelse af statsborgerskab, og c) at generhvervelse af et fortabt statsborgerskab efter det fyldte 22. år alene kan ske ved naturalisation, hvorunder der stilles en række krav, herunder om et uafbrudt ophold i medlemsstaten af længere varighed, dog således at kravet til længden af opholdet i nogen grad kan lempes for tidligere statsborgere i medlemsstaten?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Kammeradvokaten</p>	GA	26.01.23
C-634/21	<p>SCHUFA HOLDING</p> <p><u>Emne:</u> Det nationale råderum til at regulere privates behandling af personoplysninger (databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 2 og 3)"</p> <p><u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsministeriet Miljøministeriet Finanstilsynet</p>	MF	26.01.23

	<p>af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119, s. 1[, berigtiget i EUT 2018, L 127, s 2]) fortolkes således, at allerede en automatisk udarbejdelse af en sandsynlighedsværdi om en registrerets evne til at tilbagebetale et lån udgør en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende, hvis denne værdi, som er beregnet ved hjælp af personoplysninger om den pågældende, af den dataansvarlige videregives til en dataansvarlig tredjemand, og denne tredjemand anvender denne værdi som det afgørende grundlag for sin beslutning om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med den pågældende?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter anvendelsen af en sandsynlighedsværdi – i det foreliggende tilfælde vedrørende en fysisk persons betalingsevne og betalingsvilje under inddragelse af oplysninger om fordringer – vedrørende en bestemt fremtidig adfærd for en fysisk person med henblik på beslutningen om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med denne person (scoring) kun er lovlig, hvis visse yderligere betingelser, som er nærmere beskrevet i begrundelsen for forelæggelsen, er opfyldt?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet		
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypokolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-128/22	<p>NORDIC INFO <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 2, 4, 5, 27 og 29 i unionsborgskabsdirektiv 2004/38, der gennemfører artikel 20 og 21 TEUF, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19), som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), der som en generel ordning: – pålægger belgiske statsborgere og deres familiemedlemmer samt unionsborgere, der opholder sig på belgisk område og deres familiemedlemmer, et principielt udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde, – pålægger ikke belgiske EU-borgere og deres familiemedlemmer (uanset om de har opholdstilladelse på belgisk område) indrejsebegrensninger (såsom karantæne og tests) med hensyn til ikke nødvendige rejser fra lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet et Sundhedsministeriet	F-sag	MF	10.01.23

	2. Skal artikel 1, 3 og 22 i Schengen-grænsekodeksen fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19, som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), som indeholder et udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone og et indrejseforbud fra disse lande til Belgien, som ikke alene kan kontrolleres og sanktioneres men også håndhæves ex officio af ministeren, borgmesteren og politimesteren?				
C-702/20 og C-17/21	DOBELES HES m.fl. 1) Skal den offentlige operatørs forpligtelse til at købe elektricitet til en højere pris end markedsprisen af producenter, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, under anvendelse af den forpligtelse, der påhviler den endelige forbruger til at betale et beløb svarende til det opnåede forbrug, anses for statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 2) Skal begrebet »liberalisering af elmarkedet« fortolkes således, at liberaliseringen allerede har fundet sted, når visse elementer af frihandel er involveret, f.eks. kontrakter indgået af en offentlig operatør med leverandører fra andre medlemsstater? Kan liberaliseringen af elmarkedet anses for at være begyndt, når lovgivningen tildeler en del af elforbrugerne (f.eks. elforbrugere, der er tilsluttet transmissionsnettet eller ikke-indenlandske elforbrugere, der er tilsluttet distributionsnettet) ret til at skifte eldistributioner? Hvilken indvirkning har udviklingen i reguleringen af elmarkedet i Letland på vurderingen af støtten til el-producenter i lyset af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (med henblik på besvarelsen af det første spørgsmål), navnlig situationen for 2007? M.fl.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	12.01.23
C-6/21 P og C-16/21 P	Pharma Mar mod Kommissionen Påstande: — Den Europæiske Unions Rets dom af 28. oktober 2020 i sag T-594/18, Pharma Mar mod Kommissionen, ophæves. — Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 4831 final af 17. juli 2018, hvorved Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 gav afslag på markedsføringstilladelse for det humanmedicinske lægemiddel »Aplidin — plitidepsine«, opretholdes, og Kommissionen frifindes. — Subsidiært hjemvises sagen til Retten. — Ansøgeren tilpligtes at betale sagsomkostninger ved Retten og ved Domstolen.	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	12.01.23
C-132/21	Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Sagen vedrører: 1. Skal artikel 77, stk. 1, og artikel 79, stk. 1, i [forordning 2016/679] fortolkes således, at den administrative klageadgang, der er fastlagt i artikel 77, udgør et instrument til udøvelse af offentlige rettigheder, mens den søgsmålsret, der er fastlagt i artikel 79, udgør et instrument til udøvelse af private rettigheder? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, følger det da deraf, at tilsynsmyndigheden, som påhviler at påkende administrative klager, har den overordnede kompetence til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse? 2. Såfremt den registrerede – som er af den opfattelse, at behandlingen af personoplysninger, som vedrører den pågældende, overtræder forordning 2016/679 – på samme tid udøver retten til at indgive en klage i henhold til denne forordnings artikel 77, stk. 1, og søgsmålsretten i henhold til samme forordnings artikel 79, stk. 1, kan det da fastslås, at en fortolkning, der er i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, indebærer: a) at tilsynsmyndigheden og retten uafhængigt af hinanden er forpligtede til at undersøge, om der foreligger en overtrædelse, og at de derfor kan nå til uoverensstemmende resultater, eller b) at tilsynsmyndighedens afgørelse har forrang, for så vidt som den vedrører vurderingen af, om der er begået en overtrædelse, i betragtning af de kompetencer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, i forordning 2016/679, og de beføjelser, der er tillagt ved samme forordnings artikel 58, stk. 2, litra b) og d)? 3. Skal tilsynsmyndighedens uafhængighed, som er sikret ved artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i forordning 2016/679, fortolkes således, at den pågældende myndighed ved behandlingen og afgørelsen af den klageprocedure, der er fastlagt i artikel 77, er uafhængig af, hvad den kompetente ret fastslår ved endelig dom i henhold til artikel 79, således at den pågældende myndighed kan	Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	12.01.23

	vedtage en uoverensstemmende afgørelse med hensyn til den samme hævdede overtrædelse?				
C-154/21	Österreichische Post Sagen vedrører: Skal artikel 15, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119 [...], s. 1 [...]) fortolkes således, at retten til adgang er begrænset til oplysninger om kategorier af modtagere, såfremt konkrete modtagere ved planlagte videregivelser endnu ikke ligger fast, men at denne ret nødvendigvis også omfatter modtagere af disse videregivelser, når der allerede er blevet videregivet oplysninger?	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	12.01.23
C-323/21	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid Sagen vedrører: 1. a) Skal begrebet »anmodende medlemsstat« i artikel 29, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180), fortolkes således, at der herved forstås den medlemsstat (i casu den tredje medlemsstat, det vil sige Nederlandene), der som den sidste indgav en anmodning om tilbagetagelse eller overtagelse til en anden medlemsstat? b) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, har den omstændighed, at der tidligere er indgået en aftale om overførsel mellem to medlemsstater (in casu Tyskland og Italien), også virkninger for de denne tredje medlemsstat (in casu Nederlandene) påhvilende juridiske forpligtelser over for udlændingen i henhold til Dublinforordningen eller over for de i den tidligere aftale om overførsel deltagende medlemsstater, og i bekræftende fald hvilke? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, fortolkes således, at den er til hinder for, at en ansøger om international beskyttelse i forbindelse med et retsmiddel mod en afgørelse om overførsel med føje kan gøre gældende, at der ikke kan ske overførsel, fordi fristen for en overførsel i henhold til en tidligere indgået aftale om overførsel mellem to medlemsstater (in casu Tyskland og Italien) er udløbet?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	12.01.23
C-324/21 og C-325/21	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid m.fl. <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180), fortolkes således, at en løbende frist for overførsel som omhandlet i artikel 29, stk. 1 og 2, begynder at løbe på ny på det tidspunkt, hvor udlændingen, efter at have forhindret en medlemsstats overførsel ved at forsvinde, indgiver en ny ansøgning om international beskyttelse i en anden (in casu en tredje) medlemsstat? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, fortolkes således, at den er til hinder for, at en ansøger om international beskyttelse i forbindelse med et retsmiddel mod en afgørelse om overførsel med føje kan gøre gældende, at der ikke kan ske overførsel, fordi fristen for en overførsel i henhold til en tidligere indgået aftale om overførsel mellem to medlemsstater (in casu Frankrig og Østrig) er udløbet, med den følgerkning at den frist, inden for hvilken Nederlandene kan overføre, er udløbet?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	12.01.23
C-356/21	TP <u>Emne:</u> Polen og diskrimination af LGBTI <u>Spørgsmål:</u> »Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og c), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EUT 2000, L 303, s. 16) fortolkes således, at bestemmelsen muliggør en udelukkelse fra anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2000/78/EF, og følgelig ligeledes udelukker de sanktioner, der er indført i national ret i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv	Beskæftigelsesministeriet Miljøministeriet	F-sag	Dom	12.01.23

	2000/78/EF, af friheden til at vælge en medkontrahent så længe dette valg ikke sker på grundlag af køn, race, etnisk oprindelse eller nationalitet, i tilfælde, hvor den uberettigede forskelsbehandling består i et afslag på at indgå en civilretlig aftale, i henhold til hvilken arbejdet ville skulle udføres af en selvstændig fysisk person, når årsagen til dette afslag er den potentielle medkontrahents seksuelle orientering[24].				
C-395/21	D.V. Sagen vedrører: 1. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at udtrykket »aftalens hovedgenstand« omfatter et vilkår – der ikke har været genstand for individuel forhandling, og som er en del af en kontrakt vedrørende juridiske tjenesteydelser, der er indgået mellem en erhvervsdrivende (en advokat) og en forbruger – vedrørende vederlag og måden, hvorpå dette skal beregnes? 2. Skal henvisningen i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, hvorefter kontraktvilkår skal affattes klart og forståeligt, fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, at der i kontraktens betalingsvilkår (hvorefter der skal ske betaling for de faktisk udførte ydelser på grundlag af timesats) henvises til størrelsen af den timesats, der skal betales til advokaten? M.fl.	Justitsministeriet	O-sag	Dom	12.01.23
C-510/21	Austrian Airlines 1. Skal førstehjælp efter en ulykke som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, der ydes om bord på flyet, og som for passageren fører til endnu en tilskadekomst, der kan afgrænses fra de egentlige følger af ulykken, sammen med den udlosende begivenhed anses for ét samlet ulykkestilfælde? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 29 i den nævnte konvention til hinder for et krav om erstatning for den skade, der er forvoldt ved den ydede førstehjælp, når dette ganske vist gøres gældende inden for forældelsesfristen i national ret, men uden for det tidsrum, hvori der er søgsmålsadgang i henhold til konventionens artikel 35?	Transportministeriet	O-sag	GA	12.01.23
C-598/21	Všeobecná úverová banka <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 47, sammenholdt med artikel 7 og artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13/ EØF om urimelige kontraktvilkår«), Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugere på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF, direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (herefter »direktiv 2005/29/EF om urimelige handelspraksis«), såvel som princippet om EU-retten effektive virkning, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for bestemmelser som § 53, stk. 9, og § 565 i Obciansky zákonník (den borgerlige lovbog), hvorefter der i tilfælde af fortidig ophævelse ikke skal tages hensyn til denne foranstaltningens proportionalitet, og især alvoren af forbrugers undladelse af at opfylde sine forpligtelser i forhold til lånebeløbet og datoen for tilbagebetaling heraf? M.fl.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	12.01.23
C-638/22 PPU	Rzecznik Praw Dziecka e.a. (Suspension de la décision de retour) <u>Uofficiel dansk version af det præjudicielle spørgsmål:</u> Er artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2201/2003 forældreansvar, om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 og artikel 22, 24, artikel 27, stk. 6, og artikel 28, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EU) nr. 2019/1111 af 25. juni 2019. om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager om forældreansvar og i sager om international barnebortførelse (omarbejdning), sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er til hinder for anvendelsen af en bestemmelse i national ret, hvorefter der i sager om fjernelse af en person, der er underlagt forældremyndighed eller forældremyndighed, der gennemføres på grundlag af konventionen om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser, udfærdiget i Haag den 25. oktober 1980, er tale om en bestemmelse, der er til hinder for anvendelsen	Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	12.01.23

	af en bestemmelse i national ret, efter anmodning fra den offentlige anklager, børneombudsmanden eller ombudsmanden rettigheder, der meddeles appelretten i Warszawa inden for en frist på højst to uger fra den dato, hvor afgørelsen om at fjerne en person, der er underlagt forældremyndighed eller forbliver under værgemål, bliver endelig, suspenderes fuldbyrdelsen af den nævnte afgørelse ved lov.				
C-807/21	Deutsche Wohnen <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at den inkorporerer det funktionelle virksomhedsbegreb, som findes i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, og princippet om den funktionelle enhed i national ret med den konsekvens, at en bødesag under udvidelse af princippet om den juridiske enhed, som ligger til grund for § 30 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (lov om administrative forseelser), kan føres direkte mod en virksomhed, og bødepåleggelsen ikke kræver konstatering af en overtrædelse, som er begået af en fysisk og identificeret person, eventuelt under opfyldelse af alle subjektive og objektive kriterier for overtrædelsen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 4-6, fortolkes således, at virksomheden skal have begået overtrædelsen, som er formidlet gennem en medarbejder, culpøst (jf. artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82), eller er det i princippet tilstrækkeligt for at pålægge virksomheden en bøde, at en objektiv tilsidesættelse af en pligt kan tilregnes denne (strict liability)?	Justitsministeriet	F-sag	MF	17.01.23
T-33/21	Rumænien mod Kommissionen Påstande: —Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (1), annulleres delvist, for så vidt angår de omkostninger, der beløber sig til i alt 18 717 475,08 EUR, som er afholdt af det betalingsorgan, der er godkendt i Rumænien og som er anmeldt inden for rammerne af ELFUL, hvilke omkostninger udgør en fast korrektion (25 %), der blev anvendt på udgifter afholdt i regnskabsårene 2017, 2018, 2019 vedrørende foranstaltning 215, delforanstaltning 1a, under det nationale program for udvikling af landdistrikterne (PNDR) 2007-2013. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	18.01.23
C-680/20	Unilever Italia Mkt. Operations <u>Sagen vedrører:</u> 1) Bortset fra tilfældene af kontrol med selskaber, hvilke kriterier er da relevante for at afgøre, om aftalemæssig samordning mellem formelt selvstændige og uafhængige erhvervsdrivende giver anledning til én enkelt økonomisk enhed som omhandlet i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, og kan især en vis grad af indflydelse på en anden virksomheds forretningsmæssige beslutninger, hvilket er typisk for forretnings samarbejdet mellem en producent og dennes distributionsformidlere, anses for at være tilstrækkelig til at kvalificere disse personer som tilhørende den samme økonomiske enhed, eller er det nødvendigt, at der foreligger en »hierarkisk« forbindelse mellem de to virksomheder, hvilket kan konstateres, når der foreligger en aftale, på grundlag af hvilken flere selvstændige selskaber »underkaster« sig et af disses styring og samordning, således at konkurrencemyndighederne skal løfte beviset for, at der foreligger en række systematiske og kontinuerlige retningsgivende handlinger, som kan påvirke virksomhedens driftsmæssige beslutninger, dvs. de strategiske og operative beslutninger af finansiell, industriel og forretningsmæssig karakter? 2) Skal artikel 102 TEUF i forbindelse med afgørelsen af, om der foreligger misbrug af dominerende stilling gennem eksklusivitetsbetingelser, fortolkes således, at konkurrencemyndighederne har pligt til at vurdere disse betingelsers evne til at udelukke lige så effektive konkurrenter fra markedet og pligt til at foretage en grundig vurdering af de af virksomheden indgivne økonomiske analyser vedrørende den fastlagte adfærd reelle evne til at udelukke lige så effektive konkurrenter fra markedet, eller har konkurrencemyndighederne med hensyn til eksklusivitetsbetingelser med udelukkelsesvirkning eller praksis kendetegn ved mange forskellige former for misbrug (loyalitätsrabatter og eksklusivitetsbetingelser) ingen lovbestemt	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	F-sag	Dom	19.01.23

	pligt til at fastlægge overtrædelsen af konkurrenceretten på grundlag af kriteriet vedrørende den lige så effektive konkurrent?				
C-147/21	CIHEF e.a. <u>Spørgsmål:</u> Er forordning af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter til hinder for, at en medlemsstat af hensyn til folkesundheden og miljøet vedtager restriktive regler for handelspraksis og annoncering som dem, der er fastsat i miljølovens artikel L. 522-18 og L. 522-5-3? På hvilke betingelser kan en medlemsstat i påkommende tilfælde vedtage sådanne foranstaltninger?	Miljøministeriet	O-sag	Dom	19.01.23
C-162/21	Pesticide Action Network Europe e.a. <u>Sagen vedrører:</u> 1. »Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF fortolkes således, at en medlemsstat under visse betingelser kan meddele en godkendelse vedrørende behandling, salg eller såning af frø, der er behandlet med plantebeskyttelsesmidler? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan fornævnte artikel 53 da under visse betingelser finde anvendelse på plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, for hvilke det gælder, at markedsføring eller anvendelse heraf er begrænset eller forbudt på Den Europæiske Unions område? 3. Omfatter de »særlige omstændigheder«, der kræves efter fornævnte forordnings artikel 53, situationer, for hvilke det gælder, at det ikke er sikkert, men kun sandsynligt, at der opstår en fare? 4. Omfatter de »særlige omstændigheder«, der kræves efter fornævnte forordnings artikel 53, situationer, for hvilke det gælder, at det er forudsigeligt, sædvanligt og endog tilbagevendende, at der opstår en fare? 5. Skal formuleringen »som ikke kan bekæmpes på nogen anden rimelig måde«, der anvendes i fornævnte forordnings artikel 53, fortolkes således, at denne formulering, henset til ordlyden af ottende betragtning til forordningen, tillægger dels den omstændighed at sikre et højt niveau for beskyttelse af både menneskers og dyrs sundhed og miljøet, dels den omstændighed at sikre, at Fællesskabets landbrug er konkurrencedygtigt, lige stor betydning?»	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	19.01.23
C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 og C-328/21	Ministero dell'Interno m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 4 i forordning (EU) nr. 604/2013 fortolkes således, at det i den klage, der i overensstemmelse med forordningens artikel 27 kan indgives over en afgørelse om overførsel, som en medlemsstat har truffet efter proceduren i forordningens artikel 26 og på grundlag af tilbagetagelsespligten i henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, litra b), kun er muligt at påberåbe sig, at den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om overførsel, ikke har udleveret den i forordningens artikel 4, stk. 2, fastsatte informationsfolder? 2) Skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at beslutte at annullere afgørelsen om overførsel? 3) Såfremt spørgsmål 2) besvares benægtende, skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, da fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at vurdere relevansen af denne tilsidesættelse i lyset af de af klageren anførte omstændigheder og kan stadfæste afgørelsen om overførsel i alle situationer, hvor der ikke fremkommer grunde til at træffe en afgørelse om overførsel med andet indhold?	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23
C-495/21 og C-496/21	Bundesrepublik Deutschland m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> 1) Kan et stofs forventede hovedvirkning også være farmakologisk som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv 93/42/EØF, når den ikke beror på en receptorformidlet virkemåde og stoffet heller ikke absorberes af det menneskelige legeme, men forbliver på overfladen af eksempelvis slimhinder og reagerer på dette plan? Efter hvilke kriterier skal der i etsydant tilfælde sondres mellem ad farmakologiske og ikke-farmakologiske, navnlig fysisk-kemiske, veje?	Sundhedsministeriet Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	19.01.23

	<p>2) Kan et produkt anses for at være materielt medicinsk udstyr som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 93/42/EØF, når produktets virkemåde på baggrund af de foreliggende videnskabelige oplysninger er uafklaret og det derfor ikke kan afklares endeligt, om den forventede hovedvirkning opnås ad farmakologisk eller fysisk-kemisk vej?</p> <p>3) Skal produktet i et sådant tilfælde klassificeres som lægemiddel eller medicinsk udstyr på grundlag af en samlet betragtning, der også omfatter produktets øvrige egenskaber og alle andre omstændigheder, eller skal produktet anses for at være et lægemiddel efter betegnelse som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra a), i direktiv 2001/83/EF, når det er beregnet til forebyggelse, behandling eller lindring af sygdomme, uanset om det angives at have en specifik terapeutisk virkning eller ej?</p> <p>4) Gælder lægemiddelbestemmelsernes forrang i henhold til artikel 2, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF også i et sådant tilfælde?</p>				
C-558/21 P	<p>Global Silicones Council m.fl. mod Kommissionen (appel) <u>Påstande:</u> —Rettens dom i sag T-226/18 ophæves. —Den anfægtede retsakt (1) annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationsøgsmål. —Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23
C-559/21 P	<p>Global Silicones Council m.fl. mod ECHA (appel) <u>Påstande:</u> —Rettens dom i sag T-519/18 ophæves. —Den anfægtede afgørelse annulleres (1). —Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annulationsøgsmål. —Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og intervenienternes omkostninger.</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23
C-721/21	<p>Eco Advocacy <u>Spørgsmål:</u> i) Har det generelle princip om EU-rettens forrang og/eller om samarbejde i god tro den konsekvens, at når en part enten generelt eller i en specifik miljøretlig kontekst anlægger sag om gyldigheden af en administrativ foranstaltning ved udtrykkeligt eller implicit at henvise til et bestemt EU-retligt instrument uden at angive hvilke bestemmelser i instrumentet, der er tilsidesat, eller ved at henvise til den eksakte fortolkning, skal eller kan den nationale domstol, hvor sagen er anlagt, behandle søgsmålet, uagtet at der måtte være en national retsplejeregulering, som foreskriver, at de pågældende konkrete tilsidesættelser skal anføres i partens processkrifter?</p> <p>ii) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er konsekvensen af artikel 4, stk. 2, 3, 4 og/eller 5, i og/eller bilag III til VVM-direktiv 2011/92 og/eller dette direktiv i lyset af princippet om retssikkerhed og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der skal være en udtrykkelig, separat og/eller konkret angivelse af, hvilke specifikke dokumenter der indeholder en kompetent myndigheds begrundelser, når den kompetente myndighed beslutter ikke at få foretaget en miljøkonsekvensvurdering for at kunne udstede byggetilladelse?</p> <p>iii) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er konsekvensen af artikel 4, stk. 2, 3, 4 og/eller 5, i og/eller bilag III til VVM-direktiv 2011/92 og/eller dette direktiv i lyset af princippet om retssikkerhed og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der er en forpligtelse til udtrykkeligt at anføre overvejelser vedrørende alle konkrete kriterier og underkriterier fra bilag III til VVM-direktivet af mulig relevans for byggetilladelsen, når den kompetente myndighed beslutter ikke at få foretaget en miljøkonsekvensvurdering for at kunne udstede byggetilladelse?</p> <p>iv) Skal artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF fortolkes således, at den kompetente myndighed i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af princippet om, at det ikke er relevant i screeningsfasen at tage højde for foranstaltninger, der har til hensigt at undgå eller begrænse en plans eller et projekts skadelige virkninger på den pågældende lokalitet, for at kunne afgøre, om det efterfølgende er nødvendigt at foretage en vurdering i henhold til habitatdirektivet, har ret til at tage højde for elementer i planen eller projektet, der indebærer en fjernelse af forurenende stoffer, som kan have den virkning, at det reducerer skadelige virkninger på det berørte europæiske beskyttelsesområde, alene med den begrundelse,</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	19.01.23

	<p>at disse elementer ikke er beregnet som afbødningsforanstaltninger, selv om de har denne virkning, og at de i projektudformningen ville være blevet indarbejdet som standardelementer uanset eventuelle konsekvenser for det pågældende europæiske beskyttelsesområde?</p> <p>v) Skal artikel 6, stk. 3 i direktiv 92/43/EØF fortolkes således, at den kompetente myndighed i en medlemsstat skal give en tydelig og detaljeret begrundelse, der kan fjerne enhver rimelig faglig tvivl om konsekvenserne af de påtænkte anlægsarbejder på det berørte europæiske beskyttelsesområde, og som udtrykkeligt og særskilt i hver enkelt tilfælde afklarer de tvivlsspørgsmål, der er opstået herom under inddragelse af offentligheden, såfremt den pågældende myndighed til trods for de spørgsmål eller betænkeligheder, som ekspertorganer har givet udtryk for i screeningsfasen, finder, at der ikke er behov for en vurdering i henhold til habitatdirektivet.</p> <p>vi) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er konsekvensen af artikel 6, stk. 3, i habitatdirektiv 92/43 og/eller dette direktiv i lyset af princippet om retssikkerhed og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at der skal være en udtrykkelig, separat og/eller konkret angivelse af, hvilke specifikke dokumenter der indeholder en kompetent myndigheds begrundelse, når den kompetente myndighed beslutter ikke at få foretaget en vurdering i henhold til habitatdirektivet for at kunne udstede byggetilladelse?</p>				
C-141/22	<p>TLL The Longevity Labs <u>Spørgsmål:</u> 1.) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at »boghvedekimmel med højt spermidinindhold« udgør en ny fødevarer, hvis kun boghvedekimmel med et ikke forhøjet spermidinindhold før den 15. maj 1997 i nævneværdigt omfang blev anvendt til konsum i Unionen eller derefter har en anvendelsehistorie som sikker fødevarer, uafhængigt af, hvordan spermidinen kommer ind i boghvedekimmet? 2.) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at begrebet fremstillingsproces til fødevarer fremstilling også omfatter processer i primærproduktionen? 3.) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt en fremstillingsproces er ny som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer, om selve fremstillingsprocessen ikke tidligere er blevet anvendt til nogen fødevarer, eller om den ikke er blevet anvendt til den fødevarer, som skal vurderes? 4.) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er spiring af boghvedefrø i en spermidinholdig næringsopløsning en proces, der hører til primærproduktionen vedrørende en plante, og som de fødevareretlige bestemmelser, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, ikke finder anvendelse på, da planten ikke er en fødevarer, før den høstes [artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 178/2002]? 5.) Gør det en forskel, om næringsopløsningen indeholder naturligt eller syntetisk spermidin?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	19.01.23
T-163/21	<p>De Capitani mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, som meddelt sagsøgeren ved brev af 14. januar 2021 med referencen SGS 21/000067, med bilag, annulleres. — Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenierende parters omkostninger.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	25.01.23
C-205/21	<p>Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost <u>Sagen vedrører:</u> 1. Gennemføres artikel 10 i direktiv 2016/680 korrekt, idet der i den nationale lov – artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vatreshnite raboti [lov om indenrigsministeriet] – henvises til den lignende bestemmelse i artikel 9 i forordning 2016/679? 2. Er betingelsen i artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 52 og artikel 3 og 8, om, at en begrænsning i den personlige integritet og i beskyttelsen af</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet	O-sag	Dom	26.01.23

	<p>personoplysninger skal være hjemlet i lovgivning, opfyldt, når der findes indbyrdes modstridende nationale retsfor skrifter vedrørende behandlingen af genetiske og biometriske data med henblik på politimæssig registrering?</p> <p>3. Er en national lov – artikel 68, stk. 4, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter retten er forpligtet til at træffe afgørelse om obligatorisk indsamling af personoplysninger (optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk, prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil), når en person, som er sigtet for at have begået en forsættelig strafbar handling, nægter at medvirke frivilligt til indsamlingen af disse personoplysninger, uden at retten kan vurdere, om der er væsentlig grund til at tro, at personen har begået den strafbare handling, som vedkommende er sigtet for, forenelig med artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 48?</p> <p>4. Er en national lov – artikel 68, stk. 1-3, i lov om indenrigsministeriet – hvorefter optagelse af kartoteks fotografier og fingeraftryk og prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil skal foretages for alle personer, som er sigtet for at have begået en forsættelig strafbar handling, forenelig med artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680?</p>				
C-403/21	<p>NV Construct <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Skal bestemmelserne i artikel 58 i direktiv [2014/24], proportionalitetsprincippet og princippet om ansvar fortolkes således, at den ordregivende myndighed med hensyn til aktiviteter, som inden for rammerne af kontrakten har en mindre vægt, er berettiget til at fastsætte kriterierne for den tekniske formåen, dvs. at vurdere nødvendigheden af i udbudsdokumenterne at lade indgå eller ikke at lade indgå kriterier for teknisk og faglig formåen og den evne til at udføre teknisk og faglig aktivitet, der følger af bestemmelser i særlovgivningen[?]</p> <p>2) Er gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet til hinder for, at den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne fuldt ud lader indgå kvalifikationskriterier, som følger af den særlovgivning, der finder anvendelse på de aktiviteter, der er knyttet til den kontrakt, der skal tildeles, og som ikke er fastsat i udbudsdokumenterne, og som den ordregivende myndighed har besluttet ikke at pålægge de økonomiske aktører[?]</p> <p>3) Er direktivets artikel 63 og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en tilbudsgiver – der ikke ved navn har udpeget en aktør som underleverandør med henblik på at godtgøre, at visse kriterier vedrørende teknisk og faglig formåen og evnen til at udføre teknisk og faglig aktivitet, som følger af særlovgivningen, og der ikke er fastsat i udbudsdokumenterne, er opfyldt – udelukkes fra [udbuds]proceduren, når den pågældende tilbudsgiver har valgt en anden kontraktform for deltagelse af specialister i udbuddet, dvs. [et] udbud om levering af tjenesteydelser, eller har fremlagt [en] erklæring, om at disse specialiser står til rådighed[?] Tilkommer retten til at bestemme organisationen og kontraktforholdene inden for koncernen den økonomiske aktør, idet det muligt at inddrage visse tjenesteydere/leverandører i kontrakten, når den pågældende tjenesteyder ikke er en del af de enheder, hvis formåen tilbudsgiveren ønsker at gøre gældende med henblik på at godtgøre, at de relevante kriterier er opfyldt[?]</p>	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	26.01.23
C-817/21	<p>Inspectia Judiciara <u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, beslutning 2006/928 (om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption) samt de garantier for uafhængighed og upartiskhed, som kræves efter EU-retten, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken retsinspektatets chefsinspektør kan udstede administrative retsakter af regulerende karakter (trinlavere end en lov) og/eller af individuel karakter, hvormed denne selvstændigt bestemmer organiseringen af retsinspektatets institutionelle ramme for udvælgelse af retsinspektører og evalueringen af disses arbejde, gennemførelsen af inspektionsaktiviteterne samt udnævnelsen af den assisterende chefsinspektør, såfremt disse personer i henhold til den relevante organiske lov er de eneste, som har beføjelse til at gennemføre, godkende eller anfægte foranstaltninger bestående i disciplinære undersøgelser af chefsinspektøren?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	26.01.23